

אדרת רשב"ם

ר"ת אמרות דוב רוזנברג תלמיד רבינו שלמה ב"ר מרדכי
לזכר נשמת הגה"ק רבינו שלמה מזוועהיל זי"ע

בס"ד

פ' בלק שנת כי הוא זה - ובעת שהוא יעמוד מיכאל לפ"ק גליון קנ"ג

מדור הנעשה ונשמע

שוב גזירות חדשות בשכונות החרדיות באשדוד, לאחר משך של כמעט שבוע, אשר רובע ג', ז' ו-ח' בעיר אשדוד היו תחת מגבלות עקב עליה בהיקף הנדבקים, החל מהיום (יום חמישי) השכונות האלו בסגר מלא, תושבי העיר קמו בבוקר למראה מחסומי משטרה ואנשי עירייה שבישרו על הסגר, רק אתמול חשבו שהוסרו המגבלות, ולפתע פתאום ללא התראה מוקדמת נודע להם על הסגר, אין יוצא ואין בא, לא הורשו לצאת, השוטרים נותנים לצאת רק מי שעובד בעבודה חיונית, ומי שלא גר בשכונות אלו, אינם רשאים להיכנס, וזה לא רק באשדוד, הפעם כמה שכונות צמודות בעיר לוד גם נסחבו לגזירה, ואלו הן, שכונות הרכבת, פרדס שניר, ונווה שלום, הלא מצינו לפני קבלת התורה, בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני (שמות יט:א) וכתב שם, ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו (שם יט:כג), וסימנך, בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים בגימטריא שכונות הרכבת פרדס שניר ונווה שלום בלוד, הם צריכים כעת לגור כמו במדבר מבודד, בתוך העיר, כאילו העיר נבקע לשתיים, וזאת עד ליום חמישי הבעל"ט שבעה עשר בתמוז, שהיא יום גבר האויב ותבקע העיר, וסימנך חצי מחשבון שכונות הרכבת פרדס שניר ונווה שלום בלוד, עולה בגימטריא שבעה עשר בתמוז, וזה תבקע העיר, ואותו דבר באשדוד, וסימנך אותו דבר, בגימטריא רובע ג' ז' וח' באשדוד, וקשה להאמין שהם מתכוונים רק על הבריאות, כי א"כ למה אין סגר בשכונות בתל אביב אשר מצפצפים על החוק, וכמעט כולם יוצאים בלי מסכות לפי הנחיות של משרד הבריאות, ואין פוצה פה, שאל יבלבלו לנו את המח שנסגרו בשביל בריאות, ושהמלה בריאות בגימטריא רובע ג' ז' וח' באשדוד, ושהמלה שנסגרו בגימטריא רובע ג' ז' וח' באשדוד, יותר סביר להניח, כי שנאת המן בן המדתא האגגי בגימטריא רובע ג' ז' וח' באשדוד, ומזכיר לנו את הימים האפלים אשר היהודים סבלו ברוסיה מהגזירות של סנט פטרבורג שבגימטריא רובע ג' ז' וח' באשדוד.

למעשה גם משרד הבריאות עצמם לא יודעים איך לטפל בנושא, לכן מצאו ש"ג שער לעזאזל את החרדי, וגם החרדים ובני מיעוטים בלוד, ועם הראש בקיר עושים סגר בשכונות ובמיוחד בשכונות החרדים, כי החרדים תמיד כצאן לטבח, הם אלו שהולכים לפי ההנחיות, אשר בל יראה ובל ימצא בתל אביב אצל אנשי הנאור, וכך הם מכסים את הכישלון שלהם בנושא התפשטות הנגיף, כמו לוט בערפל, הגיע הזמן שיפסיקו כבר לבלבל בבלבול המוחות, ויהי רצון שהקב"ה יתן את הנגיף תמורת היהודים על ראשם של כל העמים, וכדרשת רז"ל, ואתן אדם תחתך, אל תקרי אדם, אלא אדום (ברכות סב:), ומקרא מלא היא בישעיה, ובלע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלוֹט הַלוֹט עַל כָּל הָעַמִּים וְהַמְסָכָה הַנְּסוּכָה עַל כָּל הַגּוֹיִם, בַּלַּע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה ה' אֱלֹקִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פְּנִים וְחָרְפָת עִמּוֹ יְסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר (ישעיה כה:ח-ז).

מדור הכרוס

ופירק"י ז"ל, הן עם כלביא יקום וגו', כשהן עומדין משנינתם שחיתת, הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המכות, ללבוש טלית, לקרוא את שמע, ולהניח תפילין (רש"י), וזוהר הקדוש, הן עם כלביא יקום וגו',

א"ל מוליאם ממכרים כחועפת ראס לו, כי לא נחש ציעקב ולא קסם צישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א"ל, הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודס הללים ישתה (במדבר כג:כב-כד).

מאן עמא תקיפא כישראל, בשעתא דאתנהיר לפרא, קם ומתגבר כאריא לפולחנא דמאריהון, בכמה שירין בכמה תושבחו, משתדלי באורייתא כל יומא, ובלילה לא ישכב וגו', כד בעי בר נש למשכב על ערסיה, מקדש שמא עלאה, אמליך ליה לעילא ותתא, כמה גרדיני נמוסין מתקשין קמייהו, בשעתא דפתחין פומיהון על ערסייהו בשמע ישראל, ובעאן רחמי קמי מלכא קדישא, בכמה קראי דרחמי (זוהר ח"ג ריא.), ונמלא למידין דלפ"י רש"י ז"ל קאי על ק"ש של שחרית, ולפי הזוה"ק קאי על תפלת שחרית.

וכתב הרבינו בחיי, כתועפות ראם לו, כתוקף ראם יש לו, והמשיל תקפו לראם, קסם שהמשיכו הכתוב לאריה, שנאמר (הושע יא:ז) ה' כאריה ישאג, כי אין בינינו בנבראים הגשמיים גדולים מהם בגבורה, ודברה תורה כלשון בני אדם, כדי לשבר את האוזן (רבינו בחיי).

וכתבו בעלי התוספות, מה פעל א"ל, כלומר כך יעשה הקב"ה נסים וגבורות לישראל, כדי שיאמרו הכל כמה פעולות פעל הקב"ה עם אלו, כמו מה רבו מעשיך ה', ולכך חליו קמ"ץ וחליו פת"ח, שהוא פועל עבר, ולא קם דבר (בעלי התוספות).

ובמדרש, כעת יאמר ליעקב ולישראל מה, באותו עת שנאמר בו, (דניאל יב:א) ובעת ההוא יעמוד מיכאל השר הגדול וגו', יאמר ליעקב ולישראל מה, מה רב טובך אשר לפניך, וכתוב (ישעיה כג:יח) כי ליושבים לפני ה' יהיה סחרה וגו' (מדרש למדינו הובא ברבינו בחיי).

ובפסוק הנ"ל בדניאל, ובעת ההוא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת לך אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההוא ובעת ההוא ימלט עמך כל הנמלא כתוב בספר (דניאל יב:א), פירש"י ז"ל, והיתה עת לך, בפמליא של מעלה, וקטיגוריא בתלמידי חכמים, בזוי ובזוי דבזוי, כמו שאמרו רבותינו בהגדה צפ' אחרון של כתובות (רש"י).

וקם במסכת כתובות, אמר רבי זירא אמר רבי ירמיה בר אבהו, דור שבן דור בא, קטיגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל, אמר אירוף אחר אירוף, שנאמר ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער, תני רב יוסף, בזוי ובזוי דבזוי (כתובות קיב:), ופירש"י ז"ל, קטיגוריא, הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם, אירוף אחר אירוף, גזירות על גזירות וכו', בזוי ובזוי דבזוי, שוללים אחר שוללים (רש"י).

ואיתא בש"ך על התורה וזלה"ק, ובמדרש (במדבר רב פ"ב כ"ו) כעת יאמר ליעקב, ראתה עינו שישראל יושבין לפני הקב"ה כתלמיד לפני רבו ומצריין כל פרשה

ופרשה למה נכתבה, וכן הוא אומר (ישעיה נג:יח) כי ליושבים לפני ה' יהיה סחרה, ואומר (שם ל:ב) לא יכנף עוד מוריד והיו עיניך רואות את מוריד, ומלאכי השרת שואלים אותם, מה הורה לכם הקב"ה, לפי שאינם יכולים ליכנס למחיתאן של ישראל, שנאמר כעת יאמר וגו', והרב רבי מנחם ריקאנטו ז"ל האריך בזה, וגמרתו לכותבו להראות מעלת הדליות וכמה גדול שכן לעולם הבא, וזה לשונו, והבן אומרו כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א"ל, וזו אחת מן הראיות שהביאו חז"ל (במדבר רב פ"ב כ"ו) על כי מעלת הדליות לעולם הבא היא גדולה ממלאכי השרת, וכן פסוק (ישעיה סד:ג) עין לא ראתה וגו' מוכיח, והעד חנוך בן ירד, ועוד הביאו חז"ל ראייה מפסוק (ישעיה נח:יד) אז תתענג על ה' כבן המתחטט לפני אביו, ובבראשית רבה (פ"ח א') רבי מאיר ורבי יהודה ורבי שמעון, רבי מאיר אומר מי גדול השומר או הנשמר, ממה דכתיב (תהלים צא:יא) כי מלאכיו יורה לך וגו', רבי יהודה אומר מי גדול הנושא או הנישא, ממה דכתיב (שם צא:יב) על כפים ישאוך הוי אומר הנישא גדול, רבי שמעון אומר מי גדול המשלח או המשלח וכו', ובפירוש אמרו חז"ל (חולין צא:): חזיבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת וכו' (ש"ך עה"ת).

ונל"פ בעזה"ש"ת עפ"י מה דאיתא ממרן הייטב לב זי"ע בספר ייטב פנים וזלה"ק, עוד יתבאר עפ"י ששמעתי משמי דרבינו הקדוש אור ישראל מרוזין זלה"ה, שפירש כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א"ל, כי בימים הקדמונים, הי' הנהגתו יתבדך נעלמה מעיני המונים, אבל גילה סודו אל עבדיו הנביאים הדליות, אבל עתה בעוה"ר, לרות תכופות זה לזה, לרורות על שקמינו, אשר גם בעיני ישראל יפלא, מה זה ועל מה זה עשה ה' ככה, וז"ש כעת הזאת, יאמר ליעקב ולישראל, ב' מדרגות, המונים ובני עליה, כלשון תמוה מה פעל א"ל, עכ"ל (ייטב פנים ר"ה אות ל"ה).

ובריש מסכת כתובות דרש בר קפרא, גדולים מעשה דליות יותר ממעשה שמים וארץ, דאילו במעשה שמים וארץ כתיב – אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, ואילו במעשה ידיות של דליות כתיב – מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אלני כוננו ידיך, השיב בבלי אחד ור' חייא שמו – ויבשת ידיו ילרו, ידו כתיב (כתובות ה.), וידוע מה דאיתא בספה"ק, אי אמרינן דעיקר היא הלורה והמחשבה, אז מלאכים גדולים מדליות, כי מלאכים הם רוחניים, ואי אמרינן שחומר והמעשה העיקר, א"כ הדליות גדולים ממלאכים, כי דליות הם בשר ודם ילודי אשה קרוץ מחומר כלל עובר, גוש גלם גשם אשר מעפר יסודם, ונמלאים בעולם העשייה, ולכך אמר גדולים

"מעשה" לדיקים וכו', ולפי"ז אי אמרינן יש אם למסורת, א"כ גדולים מעשה לדיקים יותר ממעשה שמים וארץ, וא"כ בתר מעשה אזלינן, אבל אי נימא יש אם למקרא, א"כ גדולים מלאכים יותר מהלדיקים, וא"כ בתר מחשבה אזלינן.

ואיתא מכ"ק מרן אדמו"ר מלאנז זוקללה"ה ביאזיב פתגם על הגש"פ וזלה"ק בא"ד, דכתב החרדים (עיינ אמרי בינה אר"ח סימן י"ד) לילפינן מלעבדו בכל לבבכם, דמלות לריכות כוונה, אבל הרמב"ם (ספר המצוות עשה ה') סבירא ליה, כהא דדרשינן (תענית ב.) ממ"ש ולעבדו בכל לבבכם, איזהו עבודה שכלב, זו תפלה (יציב פתגם על הגש"פ דף ק"ל ט"ב מדברי דרוש בליל שש"פ תשכ"ט ישראל סבא גליון מ"ג, ועיין ישראל סבא גליון ק"ד, עמוד תשכ"ט), ומסיק שם, שזה תלוי אי תפלה מן התורה או לא, דאי אמרינן תפלה דרבנן, הא דכתיב ולעבדו בכל לבבכם דרשינן מיניה לתפלה על כרחך לא לזה אתי, א"כ ל"ל דאתי למצוות לריכות כוונה כמ"ש החרדים, אבל אם תפלה מן התורה, א"כ לזאת קאי ולעבדו בכל לבבכם, וא"כ אין הוכחה שמצוות לריכות כוונה, וא"כ בתר מעשה אזלינן.

ותמן תנינן במסכת מועד קטן, אמר חלקי ישראל לי דבר אור ישראל מושל באדם לדיק מושל יראת חלקים (משלי ב' כג:ג), מאי קאמר, אמר רבי אבהו, הכי קאמר, אמר חלקי ישראל לי דבר אור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי לדיק, שאני גוזר גזרה ומבטלה (מו"ק טז:).

וידוע מה דאיתא ממרן הבני יששכר זי"ע בספר אגרא דכלה ריש פ' מזרע וזלה"ק בא"ד, מה שאמר הרב הק' מה"ר דוב בער זוק"ל בפסוק (במדבר כח:יד) זאת עלת חדש וכו', שתיבת זאת נרמז ב' הנהגות שישנס בהתחלקות הזמנים, דהנה יש הנהגה הטבעיית המסודרת מז' ימי בראשית על כל אשר נעשה תחת השמש מקטן ועד גדול כל ימי תבל, ויש הנהגה התוריית למעלה מן הטבעיית, שרלה כן בעל הראון מבראשית שבעלי התורה יקבעו עתים על ידי הנהגת התורה שלא כטבע, (ועל זה כתב אדמו"ר הרב הק' מה"ר ישראל מגיד משרים דק"ק קאזניץ זוק"ל ששאלין את האדם קבעת עתים לתורה (שבת לא.), אם קבע עתים בזמן על פי הנהגת תורתו שלא כטבע, ואלו הב' הנהגות נרמזין בתיבת זאת, היינו הז' מרמזת להנהגה הטבעיית של ז' ימי בראשית, והא"ת מרמזת על כלל התורה כ"ב אחוון מא' על ת', שהוא הנהגה התוריית שלא כטבע הנהגה לבעלי התורה (אגרא דכלה ריש פ' מצורע).

וי"ל בדרך פלפולא לאורייתא, דאי אמרינן גדולים מעשה לדיקים יותר ממעשה שמים וארץ, א"כ

הטבע משעובד לחכמי התורה, ובקל הם יכולים לשנות את דרך הטבע, וא"כ סומכין על הנס, משא"כ אם אמרינן שאין מעשה לדיקים גדולים ממעשה שמים וארץ, א"כ הקב"ה נוהג את עולמו בדרך הטבע, ולא סומכין על הנס.

ואיתא בספר יקהל שלמה (בפ' וישב) שכתב לבאר, שהך אי סומכין על הנס או אין סומכין על הנס, תלוי בזה אי כהני שלוחי דידן או שלוחי דרחמנא, והוא ע"פ מה שדרשו חז"ל (יומא כא:): עה"פ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבחה, אע"פ שאש יורדת מן השמים, מלוא להביא מן ההדיוט וע"ש, והרבינו בחיי כתב הטעם שמלוא להביא אש מן ההדיוט הגם שירדת אש מן השמים, בכדי להסתיר הנס וע"ש, אבל יש עוד טעם, דמשום הכי מלוא להביא מן ההדיוט, כדי להורות שהכהנים שלוחי דידן ולא שלוחי דרחמנא, ונמלא דאי אמרינן כהני שלוחי דידן, י"ל הטעם להורות שכהני שלוחי דידן, ולא להסתיר הנס, כי באמת סומכין על הנס, אבל אי אמרינן כהני שלוחי דרחמנא, אזי בעל כרחך לנו לומר הטעם משום שאין סומכין על הנס (יקהל שלמה פ' וישב).

וידוע מש"כ בספר שו"ת פנים מאירות, וזלה"ק, קשיא לי, הא דמבעי' לן בנדריים דף ל"ה ע"ב הני כהני אי שלוחי דידן הוי או שלוחי דרחמנא נינהו, ותמי' לי, אמאי לא פשיט מזרייתא דאיתא בפי"ק דחולין (יג:): איש איש, מלמד שמקבלים נדרים ונדבות מכותים, וק"ל אין שליחות לכותי וכו', וא"כ איך הוי כהנים יכולים להקריב קרבנם – אי שלוחי דידן נינהו, הא כותי לאו בני שליחות נינהו ואין ישראל נעשה שליח לכותי, אלא ע"כ שלוחי דרחמנא נינהו, ולריך לומר דלגבי נכרים, באמת פשיט ליה דהוי שלוחי דרחמנא, ולא מצעי' להש"ס אלא לגבי ישראל אי שלוחי דידן או שלוחא דרחמנא וק"ל (שו"ת פנים מאירות ח"ב סימן קי"ט), ובספה"ק אור חדש בסוגיא שם בקידושין, דקושיית הפנים מאירות הנ"ל אפשר ליישב, דהברייתא דמרבה איש איש שעכו"ם נודרים נדרים ונדבות, קאי למאן ללא ס"ל דברה תורה כלשון בני אדם, אבל למ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, לא דרשינן מאיש איש לרבות עכו"ם, וקא צעיי להכא למאן דאמר דברה תורה כלשון בני אדם, עיי"ש (אור חדש קידושין כג:).

והנה המחלוקת אי אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם או לא, תלוי במחלוקת אי אמרינן עד ועד בכלל או עד ולא עד בכלל, דכתב המחבר, ראובן הוליא שטר חוב על שמעון שזמנו חמישה בניסן, ושמעון הוליא שובר שנכתב בחמשה בניסן כתוב בו שמחל ראובן לשמעון כל תביעות שהיו עליו עד אותו היום, ראובן גובה שטרו,

דבלשון העולם עד ולא עד בכלל (מחבר בשו"ע חו"מ סימן מ"ג סעיף ב"ז).

ותמן תנינן במסכת יומא, וכבר היה רבי ישמעאל ורבי עקיבא ורבי אלעזר בן עזריה מהלכין בדרך ולוי הסדר ורבי ישמעאל בנו של רבי אלעזר בן עזריה מהלכין אחריהו, נשאלה שאלה זו בפניהם, מניין לפקוח נפש שדוחה את השבת וכו', אמר רבי יהודה אמר שמואל, אי הואי התם הוה אמינא דידי עדיפא מדידהו, וחי בהם – ולא שימות בהם, אמר רבא, לכולהו אית להו פירכא, בר מדשמואל לית ליה פירכא וכו', אשכחן ודאי ספק מנא לן (יומא פה. - פה:), ויודע מש"כ בספר עמק החכמה להרה"ק ר' מרדכי דוב מהורניסטופיל זי"ע, שכל השאר מאן דאומרים שם, מהיכן הם ילפי דספק פיקוח נפש דוחה את השבת, אל"ל דס"ל ספיקא דאורייתא מן התורה לקולא, וא"כ ספק פיקוח נפש אינו גרוע מכל ספיקא דאורייתא – דמנן התורה לקולא אזלינן, רק לשמואל – דיליף מן וחי בהם, ס"ל ספיקא דאורייתא מן התורה לחומרא, ולכך כריך לימוד מיוחד לספק פיקוח נפש – שדוחה את השבת, ולכאורה שאר המאן דאומרים שס"ל ספיקא דאורייתא מן התורה לקולא, מה הם יעשו עם הפסוק – ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני ה' (ויקרא יח:ה), אל"ל יפרשו כמו שפירש רש"י ז"ל בחומש, וחי בהם – לעוה"ב, שאם תאמר בעוה"ז – והלא סופו הוא מת (רש"י שם).

ושמעתי מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר מלאנז שליט"א (מלוה דמלכה מוצש"ק חנוכה תשס"ח, ובמוצש"ק חנוכה תש"ע), דהמחלוקת האידך לפרש את הפסוק וחי בהם, תלוי במחלוקת אי דברה תורה כלשון בני אדם או לא, דבלשון בני אדם וחי בהם, היינו בעולם הזה, דבפשטות בלשון שבני אדם מדברים, אי אפשר לפרש וחי בהם לעולם הבא, דבלשון בני אדם – חיות היינו בעולם הזה, וא"כ וחי בהם קאי על פיקוח נפש, אבל אי אמרינן לא דברה תורה כלשון בני אדם, א"כ שפיר יא לפרש וחי בהם לעולם הבא.

ותנו במשנה במסכת כריתות, שומן וחלב לפניו, ואכל אחד מהן – ואינו יודע איזה מהן אכל, מביא אשם תלוי וכו', ובגמרא שם, איתמר רב אסי אמר חתיכה אחת שנינו – ספק של חלב – ספק של שומן, חייא בר רב אמר חתיכה משתי חתיכות שנינו, במאי קא מיפלגי, רב אסי סבר יא אס למסורת – מלות כתיב, וחייא בר רב אמר יא אס למקרא – מלות קרינו וכו', אמר רב יהודה אמר רב, היו לפניו שתי חתיכות, אחת של שומן ואחת של חלב, אכל אחת מהן ואינו יודע איזו מהן אכל חייב, חתיכה אחת, ספק של חלב ספק של שומן, ואכלה, פטור, אמר רבא,

מאי טעמא דרב, לאמר קרא ועשה אחת מכל מלות ה' בשגגה, עד שיסגוג בשתים, מלות כתיב, מלות קרינו (כריתות יז:), וכתב המאירי בריש מסכת חגיגה וזלה"ק, ושמא זהו עיקר מחלקתם, שלדעת המאירי שתי חתיכות – כל ספק מותר מן התורה, ולדעת האחר אסור (המאירי חגיגה ד.).

והאידך שאמר הכתוב, א"ל מושיאם ממזרים כתועפת ראם לו, וכתה הרבינו בחיי ודברה תורה כלשון בני אדם, כדי לשבר את האוזן, א"כ אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, וא"כ וחי בהם קאי בעולם הזה, וילפינן פיקוח נפש שדוחה את השבת מן וחי בהם ולא שימות בהם, וספיקא דאורייתא מן התורה לחומרא, ואשם תלוי אפילו בחתיכה אחת, ויא אס למסורת, ודרשינן ויבשת ידו כתיב, וגדולים מעשה לדיקים יותר ממעשה שמים וארץ, ואמרינן מעלת הלדיקים היא גדולה ממלאכי השרת, ולעתיד לבא תהיה קטיגטריא בתלמידי חכמים הרבה מסטינים ומלמדים חובה על הלדיקים, לכן תהיה עת צרה ליעקב, לפיכך קא ממשיך ואזיל הכתוב, כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל, ודרשינן באותו עת שמאמר זו ובעת ההוא יעמוד מיכאל השר הגדול, והיתה עת צרה בפמליא של מעלה וקטיגטריא בתלמידי חכמים, ועוד, כיון דגדולים מעשה לדיקים, א"כ אמרינן שצדיק גוזר והקב"ה מקיים, והקב"ה מגלה סודו אל עבדיו הנביאים הלדיקים, אבל בעת ההוא גם אלו שבצחינת ישראל יאמר מה פעל א"ל בתמוה, ויסתיר גם מהם מה פעל א"ל, כדי שלא יכלו לבטל הגזירות, וכיון דאמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, א"כ לא דרשינן איש איש, וכהנים שלוחי דידן, וזו הסיבה למה מצוה להביא אש מן השמים, אבל שפיר סמכינן על הנס, ולפיכך כתבו בעלי התוספות, מה פעל א"ל, כלומר כך יעשה הקב"ה נסים וגבורות לישראל, וסמכינן על הנס, וכיון דאמרינן גדולים מעשה לדיקים יותר ממעשה שמים וארץ, א"כ בחר מעשה אזלינן, ומלות אינן כריכות כוונה, ולעבדו בכל לבבך קאי על איזה עבודה שבלב הוא אומר זו תפלה, ותפלה מן התורה, הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה, תפלה מה"ת, ולפיכך קא ממשיך ואזיל הכתוב, הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא וגו', ופירש"י ז"ל, כשהן עומדין משנינתם שחרית, הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המלות, ודרשינן בזוהר הקדוש, בשעתא דאתנהיר כפרא, קם ומתגבר כאריא לפולחנא דמאריהו, כי תפלה מן התורה, והבן.